

Ynevi szószedet

SZÓTÁR

Abaszisz

A Quiron-tenger déli partján, az Onpor-medencében élő nomád törzseket a Pyarron szerinti XVIII. században egyesítette egy messzi földről száműzött hercegi sarj, Hiere Otlokir. A királyság fővárosa a félmillió lakosú Ifin. A síkvidéken Tharr, Uwel és Dreina kultusza dívik, a hegyek lábainál élők Ranagolt imádják. Ifinben székel Észak-Ynev leghírhedtebb méregkeverő szektája, közismertek boszorkánymesterei és fegyverkovácsai is. A kontinensen csak itt, az Onpor-hegységben bányásznak abbitot - e monopólium teszi Abasziszt a Quiron-tengermellékének jelentős hatalmává. (lásd még: Szigetbirtok)

Abbit-acél

Rendkívül értékes vas-abbit-ezüst ötvözet. A Pyarron szerinti XX. században kezdték alkalmazni Abasziszban. Különösen ellenálló a fizikai behatásokkal szemben, emellett rugalmas, könnyen megmunkálható. Rendszerint pajzsok, ritkább esetben páncélok és vérték előállításához használják. Az alkotóelemek arányának titkát csak a négy legnagyobb abasziszi fegyverkovácsklán tagjai ismerik.

Abdul al Sahred

A Pyarron szerinti V. században született dzsad, minden idők legnagyobb nekromantája. Tőle származtatják a teljes Necrográfiát. Abdul al Sahred életútját számos titok és találgatás övezi. Haláláról sincsenek pontos adatok: egyes híresztelések szerint még a VIII. században is felbukkant Erion környékén.

Abrado

Gorvik királyság legészakibb, az Abradó-i fennsíkon elterülő, szabadosságáról közismert tartománya. Uralkodói emberemlékezet óta a Rabuchini hercegi családból kerülnek ki.

A'frad

Helyesen a'frad; kyr nyelvből származó csatakiáltás, melyet Mogorva Chei honosított meg a kalandozók, illetve Arel papjai között. Jelentése: "Harcba!"

Ahan'NataKhan

Annak a – valaha kráni – renegát határvidéki fejvadászklánnak a titkos neve, mely önhatalmúlag felmondta a Tizenhármaknak tett hűségkijűket, és a külvilágiakhoz fordult. Legismertebb alakja Anat-Akhan.

Airun Al Marem

A Hetedkor legnevesebb Darton-prófétája, karizmatikus egyéniség. Nemesi családban jött a világra a Pyarron szerinti 3644-ben. Tizennyolc esztendősen szentelték Darton papjává, ám csakhamar elcsapták, mert rendhagyó módon értelmezte istene tanításait. 3675-ben találkozott a Vaskezűként emlegetett Alex con Arvionival. Utazásaik során egy éjszaka istene testet öltött előtte, felszólította, hogy alapítson számára birodalmat, és szent pallossal ajándékozta meg. A megnyilatkozás nem maradt hatástalan: Airun Alex segítségével létrehozta a Darton-lovagok rendjét, s szakított a pyarroni hagyományokkal. Darton-papok sokasága csatlakozott hozzá, mozgalma rohamosan terebélyesedett. 3676-ban, Pyarron pusztulásakor Darton legfőbb papjának, profétájának és földi helytartójának kiáltották ki.

3685-re lovagrendje hallatlanul megerősödött, ám ekkorra Pyarron is kiheverte a Dúlás okozta megrázkódtatást, és Airunt renegát szektájával együtt kitagadta. A proféta válaszul szent háborút hirdetett a város ellen, amelynek hatására rablóhadjáratot követett a Délvidéken. 3691-ben Al Marem végleg Északra települt, s székhelyét a Városállamokhoz tartozó Rowonba tette át.

Alex con Arvioni

A Hetedkor híres kalandozója, akit a források többsége Vaskezűként emleget. Amund származása dacára - a Pyarron szerinti 3610-es években jött a világra Ibara egy titkos városában - vad gyűlölet fűti az žsi Nép fiai, különösen Amhe Ramun hívei iránt, akik egész családját kiirtották. Az elárvult, kitanúsított fiút egy hajóskapitány (rossz nyelvek szerint kalóz) nevelte, s utóbb egy gorkviki kikötővárosban adott túl rajta. Alex kovácsinaskodott, egy magának való tolvajtól elsajátította az alvilági érvényesülés tudományát, majd nekivágott a nagyvilágnak. Tizenöt esztendősen kiszakadt elfek közé került, s egy évtizeden belül a Délvidék ünnepeit gladiátora vált belőle.

Mondják, első megbízását arénagyőzelmei miatt kapta, a pyarroni titkosszolgálati feljegyzésekben azonban már kalandozóként szerepel; a P.sz. 3675. esztendőben Krán hegyei közt

- általános megdöbbenésre - sikerült elpusztítania a Kráni Tizenhármak egyikének emberi testét. Egy évre rá Ibarába ment, hogy bosszút álljon övéért, de a szerencse ezúttal elpártolt tőle: Amhe Ramun hat-nebjei fogságba ejtették, amund kírítuálé keretében megfosztották bal karjától, s ha társai késlekednek, minden bizonnyal fel is áldozzák a kék hold szörny-istenének.

Alex lendületét nem törte meg a kudarc: hiányzó balját felgyógyulása után egy isteni ereklyének mondott feketeacél kézzel pótolta, és tovább járt a kalandozók útján. Airun Al Marem a segítségével alapította meg Daron szakadár lovagrendjét, s a Vaskezű úgy határozott, élete hátralevő részét az eljövendő árnyékbirodalom ügyének szenteli.

Alidar

Északkelet-Ynev hírhedett, nehezen megközelíthető városállama - az Anublientóvidék egyik szigetének díszje. Különlegességét a Pyarron szerinti XI. század óta közismert szolgáltatása adja: rendelésre minden elképzelhető igény kielégítésére alkalmas leányokat nevel. E leányok feleségnek, szeretőnek, ágyasnak egyaránt megvásárolhatók, státusuk nem sokban különbözik a rabszolgákétól, értékük azonban lényegesen felülmúlja azokét. Emiatt elsősorban főnemesek, tehetős kalmárok keresik fel Alidart, melynek gazdagságát, rendjét a kíméletlenségig szigorú, kívülállók számára olykor érthetetlen törvények szabályozzák.

Alidax úrnője

A hírhedett Sinil Dialaid a Pyarron szerinti 3584-ben, befolyásos nemesi család gyermekeként jött a világra az Abaszisztól keletre fekvő Alidaxban. Anyja - aki maga is járatos volt a mágikus tudományokban - a születését követő Éjközépkor álmodást látott, mely felfedte előtte az újszülött hatalmának valódi nagyságát.

Sinil élete első tizennégy évét a városállam falai közt töltötte, ahol már tudatra ébredésének hajnalán, a betűvetés

megismerésével egyidőben megkezdte mágikus tanulmányait. Anyja utóbb Toronba vitette, ahol új mesterekhez került. A császárság hírhedt boszorkánymesterei kiváló tanítványra akadtak személyében. Az immár huszonéves Sinilt anyja többször is hazarendelte, a lány azonban szembeszegült akarataival, és Toronban maradt.

Az elkövetkező esztendőken több tucat szeretője volt, az Ikrek szektájából éppúgy, mint a fekete mágia avatott ismerői közül. Közös csak egy volt mindannyiukban: hatalommal rendelkeztek. E hatalom pedig egyre gyarapította Sinil befolyását mind Toronban, mind szülőhazájában, Alidaxban. Huszonöt évesen már százak lesték minden kívánságát; ezidőtájt jutott tudomására Abdul al Sahred, a legendás nekromanta sírjának holléte is. Az óvatlan boszorkánymester, ki egy mámoros éjszakán megosztotta titkát az alidaxi nővel, két hónappal később, a sír keresésére indított küldetés során már csak üres kamrákat talált: Sinil birtokába kerültek a dzsad tudós feljegyzései, az alidaxi boszorkány az életerő tudományának mesterévé vált. Visszatért Alidaxba, és három évvel később elfoglalta a városállam trónját. Az előző Boszorkányúrnő különös körülmények közt halálozott el, ám az okokat Sinil beavatása után senki sem kereste már.

Az Őrnő mindvégig jó kapcsolatban maradt Shulur boszorkánymestereivel; ez részben Sigur báró személyének volt köszönhető - a toroni születésű férfit Sinil a városállam rabszolgái közül "emelte át" vánkosai közé, s utóbb komoly feladatokkal bízta meg.

Az Őrnő évtizedeken át irányította Alidaxot, s mágiával őrizte meg fiatalságát. Élete sokáig mentes volt a kudarcoktól - ez magyarázhatja a gyűlöletet, mellyel Rosanna de Lamar iránt viseltetett, egy többek szerint jelentéktelen szerelmi ügy következményeképp. A boszorkányasszony mágiával csúfította el a kalandozólányt; nem tudhatta, milyen kemény ellenfelet

szerezett a majdani Kilencedik Vörös Hadúr személyében.

Alyr Arkhon

Ember anyától, szürkeelf apától származó félelf. Erionban látta meg a napvilágot ikertestvérével, Tret Arkhonnal együtt a Pyarron szerinti 3610-ben. Apjuk, a Sirenar Szövetség hercege két évre rá, egy Calowynre indult expedícióval együtt eltűnt. Anyjuk, Alimare Viniel 3614-ben K'Harkad ikerhegye felé, a Livinai Gyülekezet összejövetelére indult, a K'Wyn Lioron átkelve azonban Tharr szerzetesek fogságába esett, és áldozatként végezte a Háromfejű oltárán - gyermekei árván maradtak. Nővére, akire az ikreket bízta, egészen 3619-ig töprengett, azután Alyrt Doranba, Tretet Shadonba küldte tanulni. Tret, a fiatalabb fiú rövidesen a Szürkecsuklyások nevű alvilági szervezet soraiba került, Alyr pedig a mágikus tudományok novíciusa lett. Hamar kitűnt éleselméjűségével, s mesterei legnagyobb megdöbbenésére a nekromanciának kötelezte el magát. Adeptusi beavatására 3644-ben került sor. Ezután újabb két évtizeden át ki sem tette lábát a Szarvtoronyból: Abdul al Sahred munkáját, a Necrográfiát tanulmányozta, s megírta első könyvét, mely a nekromancia újszerű értelmezésével tűnt ki. Mikor 3666-ban öccse Erionba hívta, végre felkerekedett. A találkozás mély benyomást tett rá, szívébe zárta Tretet, s oldalán járta a világot négy esztendőn át. A Pyarron szerinti 3670-ben öccse eltűnt, s két hónap múltán megérkezett halálának híre. Alyr megkeseredett, s ettől fogva maga is a halált kereste; részt vett az 3671-72-es toroni hadjáratban, de még sebet sem sikerült kapnia. A következő évben felkereste apja hazáját, Sirenart, majd, mivel ott sem találta a helyét, átkelt a Riegoy-öböl túloldalára, s bejárta a Shanice-hegységet. Hogy itt pontosan mire bukkant, soha senkinek nem árulta el - életkedve visszatért, noha cinikusabb lett, mint valaha. Visszatért Doranba ahol hamarosan a Varázslótanács tagjai közé választották. Bár a Vörös Hadurak szolgálatába szegődött, megmaradt kalandozónak: 3676-ban csatlakozott az Amhe Ramun fegyvereinek elpusztítására induló válogatott társasághoz.

A kudarcba fült küldetés a tapasztalatokon túl Airun al Marem barátságával gazdagította. Csodával határos menekülése után megtért Doranba, s csak két

évvel később indult útnak megint - ezúttal tizenkét évet töltött távol, és mikor hazatért, nagyobb erőknél parancsolt, mint bármikor azelőtt.

A Pyarron szerinti 3691-ben Gro-Ugonban bukkant fel, hogy Orwella követőit kijátszva megszerezze a fekete tört, amelynek segítségével övéi a kidaszított újbóli testet öltését remélték megakadályozni.

Amadeus Rabuchini am Abrado

A gorviki Abrado tartomány uralkodócsaládjának sarja. A Pyarron szerinti 3663-ban született, de az akkori viszályok miatt nem kerülhetett a hercegi trónra. 3682-ben, a Nagy-Gorviki tanácsülés befejeztével, miután a királyság egyesítésére irányuló törekvéseket Akvilona tartomány főpapja, Gecha Girini Ranashavik segítségével megakadályozták, elhatározta, hogy visszaszerzi jogos örökségét, s egy kalandozókból verbuvált csapattal Warvik tartományba ment, hogy Ranagol ősi szentélyében magától az istentől kérjen támogatást. A küldetés kudarcba fulladt, a társaság tagjai az ilanori bárd, Tier Nan Gorduin kivételével elhullottak.

Amhe Ramun

Az amund, más néven az Ősi Nép négy istenének egyike, a kék hold ura; az amund mitológiában a gonoszság megtestesítője, Themes, a napisten, és Refis, a földanya gyermeke. Hívei a Pyarron szerinti 3692-re várják alászállását, mely nézetük szerint az amundok újbóli felemelkedésének, egész Yneven végigsöprő bosszúhadjáratának nyitánya lesz.

Amnet on Keilor

A Pyarron szerinti 3618-ban született toroni főnemes, a Láncharátok elnevezésű rabszolgakereskedő testvériség egyik fő patrónusa, a császár és a Boszorkánymesterek kegyeltje, élete utolsó évtizedében a Keleti Hadtest parancsnoka.

Családjá - mint a legtöbb Tharr-hitű nemesi család - a lázadó kyr Hatalmasok egyikéig vezeti vissza eredetét, s mert kezdettől birtokol egyet az Ötödök szent ereklyéi közül, helytel és szavazattal rendelkezik a Birodalmi Gyűlésben. Amnet - másodszületett lévén - sosem viselte a tanácsnokok vörös-fekete talárját: ifjúkorában katonának állt, s

csak kivételes alkalmakkor látogatott haza. Számos kisebb hadjáratot vezetett Toron északi határain túlra, vezéri hírnevét azonban nem ezek a portyák, inkább az udvarhoz küldött ajándékok öregbítették. Beszélnek róla, még így sem jutott volna magas posztra, ha anyját nem fűzik gyengéd szálak Tharr befolyásos főpapjainak egyikéhez. E máig ismeretlen személy egyengette Amnet útját - rossz nyelvek szerint azért, mert maga nemzette a bővérű arisztokrata nőnek, aki mindvégig a kezében tartotta.

Keilor grófja, a kíméletlen szigoráról közismert férj, a rettegett és megvetett "Gyermekölő" apa a Pyarron szerinti 3692-ben, Adron Kvartjának első havában esett el az Alidar falainál vívott ütközetben, ahol Calyd Karnelian, a Hetedkor egyik stratégiai lángelméje, Abaszisz partmenti szigeteinek hercegkapitánya volt az ellenfele.

Amund Háborúk Kora

Az Ötödök elf elnevezése. A két idegen faj megérkezése és a háború kirobbanása utáni ezer esztendőben a Szépek Népe nem avatkozott be tettelesen egyik oldalon sem. Csupán a folyamatos zaklatások hatására léptek be a háborúba, amely a teljes vereségükkel végződött: Pyarron előtt 2500 tájékán a Délvidék keleti és északi részeit feladva visszavonultak, hogy egy Tysson Lar nevű város felépítésével újjáélesszék a közösségi szellemet, s visszaadják a népnek régi erejét.

Anuria

Az Anuriának nevezett fennsík az Ygil-sivatag közepén fekszik, gyakorlatilag megközelíthetetlen. Tengersizint feletti magassága mintegy másfélezer láb, majdhogynem függőleges sziklafalak határolják. A fennsíkon folyó életről megbízható forrásokban még utalások sem találhatóak, a legenda azonban azt tartja, hogy az Anvariáról érkezett sárkányok leszármazottainak birodalma rejtőzik ott. Több krónikás beszámolt arról, hogy a kyr háború végső csatáiban Jahn-On Kryelt sárkánylovások légiója segítette győzelemre. E

harcosokat a hagyomány anuriai sárkánylovasokként emlegeti.

Anvaria

A világ második legnagyobb kontinense, amely Ynevvel átellenben - egyes források szerint "messze napkeleten" - található. Területe hozzávetőleg huszonötmillió négyzetmérföld. Kereskedelmet mindössze parti városai folytatnak Ynevvel. Mindez ideig huszonhat ynevi expedíció indult a földrész belsejének felkutatására, de egyetlenegy sem tért vissza.

A legendák szerint Anvaria sárkányok őshazája - e lények a történelem előtti időkben a Calowynról származó kyrek legádázabb ellenségei voltak. Az Enrawelli Tudástár szerint huszonhat évezreddel ezelőtt a kyrek pusztító háborút vívtak Anvaria lakóival, ám a teljes pusztulást megakadályozandó, végül békét kötöttek, amelyben kimondták, hogy egyik nép fiai sem léphetnek soha a másik földrészre. Egyes legendák arról is beszámolnak, hogy az Anuriai-fennsíkon élő, úgynevezett sárkánylovasok voltaképpen Anvaria őslakóinak leszármazottai, akik a kyrekkel egy időben érkeztek Ynevre, ezeket az állításokat azonban sem bizonyítani, sem cáfolni nem sikerült.

Aranykör lovagrend

Elorand lovag által, Pyarron építéskor alapított rend. Védistene Krad, tagjait gyakorta Krad-lovagoknak is nevezik. Székhelyük a város pusztulásáig Pyarronban volt - s bár a Délvidék lovagjainak színe-virága együtt pusztult az Égi Templommal, Krán pribékjei megízlelhették már az új, ifjú nemzedék vasát. Második legjelentősebb rendházuk Erigowban található. Ismertető jegyük a fehér paláston tündöklő aranszín kör.

Arel

A pyarroni panteon főistenének forróvérű, csapodárnak tartott párja, a Harc

és Természet istennője. A vakmerőség, esztelen bátorság meggyőződése szerint a legfőbb erény. Határtalan felelőtlensége volt egyik oka annak, hogy bár hatalom dolgában felülmúlja férjét - Orwella utolsó lázadását is ő fékezte meg -, mégsem őt választották az istencsalád fejévé. Kedveli az egyedi hőstetteket, különösen azokat, amelyeket pusztas virtusból, az ő kedvéért hajtanak végre. Papjai általában kalandozók, Ynev legnagyobb szélhámosai, de esztelen vállalkozásairól, öngyilkos hőstetteikről éppúgy ismertek. Arel szent állata a sólyom, elpusztítása a legnagyobb véteknek számít a szemében. Szentélyei a kontinens erdeiben, magányosan állnak, csak fából, vagy más növényi anyagból épülnek. Kultusza elsősorban az Északi Szövetség államaiban, illetve a délvidéki Yllinorban terjedt el.

Arguren

Legendás városállam a Quiron-tenger medencéjének délkeleti részén; beszélő neve a közös nyelven Ezüstrévet jelent. A hagyomány szerint nagymúltú, különös nép menedéke volt a Hatodkor zűrzavarát követő felvirágzás idején, gazdagságát és hatalmát ősi (talán még a kyrek előtti időkbeli származó) titkoknak köszönhette. Urait bizonyos források alakváltó zaudereknek, mások örült mágusoknak, megint mások anur szakadóroknak vélik - tény mindenestre, hogy a tizenharmadik Zászlóháború idején (P.sz. 3616) egy toroni hajóraj megközelítette, és tűzköppökkel elpusztította. A shuluri Birodalmi Levéltárban, mely a Hetedkor hajnala óta minden valamirevaló hadijelentést megőriz, csak a támadásnak találni nyomát, partraszállásra (bizonyára jó okkal) sem ekkor, sem később nem került sor.

Arguren romjainak helyét mostanság már csak a beavatottak, az északi és a császári kémiszolgálat tisztjei - s persze egyes kalandozók ismerik.

Armador Dogan an Godora

A hajdanvolt Godorai birodalom grófja, Ranagol eltökélt híve. A kardforgatáson kívül a sötét tudományok gyakorlásában is jeleskedett. A Pyarron szerinti 1675-ben bekövetkezett halálát örök vetélytársa, Raginal Gramen (birodalmi örgróf) árulásának tulajdonítják. A hagyomány szerint szörnyű esküvéssel fogadta: visszatér.

Aquirok

Nem emberszerű ősfajok; tisztázatlan körülmények közt kerültek Ynevre az idők hajnalán. Valaha a napvilágon éltek, az Úidők háborúi azonban a föld vagy a víz alá kényszerítették őket, ahol korcs civilizációik a mai napig léteznek. Aquir a sötét mágia legtisztább nyelvezete; olyannyira átitatódott a fekete mágia hatalmával, hogy minden egyes vigyázatlanul kiejtett szó halált, vagy még rosszabbat jelent a próbálkozók számára. Shackallor, a Kráni Tizenhármak leghatalmasabbika Sötét tudomány című munkáját aquirul írta, s csak utóbb ültette át emberi nyelvre. Az aquir elsősorban írott formában ismert, kiejtésével ma már csak egyes kráni varázslóiskolák, nekromanciával foglalkozó mágusok, s persze maguk az aquirók vannak tisztában.

Aquir Háborúk Kora

Újabb bizonytalan meghatározás; feltehetőleg a Másod- és Harmadkor fordulójára tehető véres elf-aquir csatározások ideje. Bizonyosan eltartott legalább másfélezer esztendeig, s jókora, az időjárásra és a földrajzra kiható változásokat eredményezett. Az első Káoszkor végét jelezte – az aquirók a föld alá kényszerítését az elfek azóta rendszeresen megünneplik. Ezidőtájt veszett el az ómágia jó része is.

Asa Foetida

Bántó illatú füstölő, melyet démonidézésekkor égetnek el a beavatottak. Titkos összetevői: kráni bürök, fekete henna, bezoárkő, mandragóragyökér és még sok kráni, és egyéb növény.

Ashirru

Kráni elf beavatott, mágiahasználó, akinek szakterülete a különféle asztrális manipulációkat öleli fel, első sorban az asztrálisíkon honos élőlények uralma alá hajtását. Mestersége inkább a démonidézőkével rokon, mint a közönséges asztrálmágusokéval, mert gyakran igényel kíméletlen erőszakot, sőt, véráldozatot.

Bannara

A különleges kráni mérgek összefoglaló neve. A fejlettebb bannarak, már mágikus úton kitenyésztett, élő, tudattal rendelkező szervek.

Beavatott

Speciális feladatkört ellátó nagytekintélyű személyek egyes kráni fejedelmek-klánokban. Például: boncmester, démonlovas, méregmester, tūmester stb.

Birak Gal Gashad

A Hetedkor leghíresebb gro-ugoni vezére; alakja köré már életében legendák szövődtek. Az ork írásbeliség hiányosságai miatt nehéz - ha ugyan nem lehetetlen - születésének pontos dátumát meghatározni, ám szinte bizonyos, hogy a nagy esemény a Pyarron szerinti 3500-as évek elején történt: Gashad tetteiről a III. évezred derekán már rendszeresen megemlékeznek az északi krónikák.

Azt tartják róla, az orkok által ismert világ egészét bejárta - erre vall, hogy számos nyelvet beszélt, s hogy ízlése, stílusa is pallérozódott valamelyest. Toron oldalán vett részt a tizenkettedik és tizenharmadik Zászlóháborúban; Calyd Karnelian apjához, Abaszisz partmenti szigeteinek akkori hercegkapitányához a fegyverbarátság erős köteléke fűzte.

Százötven évesen, bölcsen és viharverten, élő legendaként tért meg fajtársai közé Gro-Ugon gyepűire. Párviadalban legyőzte a Látók törzsének főnökét, s átvette az uralmat az orkok által Ag'Garachnak (Nagy Lapos) nevezett síkságon. A nemzetségek 3624-es háborújában megint diadalmaskodott, ám sikerével számos ellenséget szerzett más törzsek, valamint a Kard Testvériség soraiban. 3640 telén híre kelt, hogy bérgyilkosok végeztek vele - a szóbeszédnek háttérben természetesen ő maga állt. A Látókat ettől fogva hivatalosan elsőszülöttje, Damer vezette, akit számos különös fortélyra - így a betűvetésre is - kitanított.

Tudomásul vette, hogy népe rabszolgákat tart, bár a szolgák leölését és kínzását nem engedte - az okos önérdék mást diktált neki. Áldását adta a Kacagókkal kötött formális szövetségre, ám kíméletlenül torolt meg

minden, a Látók életterének megnyirbálására irányuló kísérletet. Számos asszonyt emelt maga mellé, akikről az idők során - óvatos becslések szerint - két-háromszáz gyermeke született.

A titokzatos Bid'Barugh (Acélkarú Szellem-Atya) tudata fejlesztésében találta meg az igazi felüdülést. Bár megjelenése nem sokban különbözött a többiekétől, tiszteletet parancsoló személyiségével első látásra kirítt közülük, s primitív nyelvezetüket sem minden malícia nélkül használta. Elméjének hatalma idős korára - mire szedett-vetett hadai egységes, ütőképes sereggé lettek - egy kalandozónak is dicsőségére vált volna.

Különleges képességeit és rendkívüli intelligenciáját felhasználva rövid időn belül olyan államot hozott létre, mely, ha fővárosa nem is volt - sőt, területileg sem lehetett behatárolni, hisz a törzsek állandó vonulásban, mozgásban voltak -, szervezettség dolgában az északi birodalmakkal vetekedett. Gashad mesterien egyensúlyozott Toron és a Szövetség között a tizennegyedik Zászlóháború során: zsákmányszerző hadjáratot indított délnyugatnak, az erősségek, a seregek útjából azonban rendre kitért. Mondják, tanáccsal látta el a kilencedik visszaszerzésére küldött kalandozókat, s hogy ügynökei számos információt váltottak csengő aranyakra Doranban - igaz vagy sem, tán csak ő maga tudja. Kétségbevonhatatlan tény, hogy a Szövetség vinali győzelmének híre már a hazavezető úton érte, s hogy csapataival már-már csodás módon tért ki a délnek zúduló ilanori lovasság útjából; mikor Gro-Ugon gyepűin harcba szállt a Vérivók megritkult seregével, győzelme egy pillanatra sem lehetett kétséges.

A belháború - akár az embereké - persze nem fejeződött be egykönnyen. A Kard Testvérisége által feltüzelt Irtóztatók és Irgalmatlanok, no meg a Vérivók hírmondói kemény ellenfélnek bizonyultak. Gashad, hogy fölényüket kiegyenlítse, maga mellé állította és felfegyverezte a Holdimádókat - e kis lépés döntő fordulatot

hozott a küzdelem menetében. 3702-ben az Acélkarú Szellem-Atya csapatai elfoglalták Reagot, felégették a Kard Testvériségének Fekete Erődjét, s kíméletlenül leszámoltak a Weeb'Bhaeru-Shadagg'Ghaukar (a Bhaer-Shadagnak Tetsző Nagy Liga) ellenségeivel. Gashad itt állta ki utolsó próbáját: úgy határozott, nem telepszik Gro-Ugon trónjára. A posztot - s a vele járó terhek legjavát - másodszülöttjének, Badridnak engedte át, majd kíséretével a fővároshoz közeli Arush-Mugába vonult vissza.

Itt keresték fel utóbb (P.sz. 3711-ben) a Tier Nan Gorduin nyomát kutató kalandozók. Gashad, aki kémei révén már tudott róla, hogy a hírneves bárd az északnyugati bányák egyikében raboskodik, menlevelet, harcosokat és szekereket bocsátott az emberek rendelkezésére, de nem fogadta el aranyaikat - e gesztus egy három évszázadot átölelő pályafutás méltó záróakkordja volt. Ayr Arkhon és társai kiszabadították Gorduint, s noha megtartaniuk nem sikerült (a bárd ekkor már az Álmok žrének befolyása alatt állt) néhány nappal később, Látó harcosok díszkísérete mellett bántatlanul hagyták el Gro-Ugont.

Gashad teste a Pyarron szerinti 3715 óta kő sírban pihen a Zeeb folyó torkolata közelében, ahol valaha megszületett. Szarkofágjára ismeretlen kezek vésték a közös nyelvű feliratot: HŰS - ÉS MAJDNEM EMBER.

Birodalmi Emlékezet

Kráni neve: Har'gunn ta Karthinmak

Krán történelmét összefoglaló mű, amelyet egy ismeretlen szerzetesrend tagjai írtak majd három évszázad alatt. Első példányát Igrain Reval hozta magával kráni fogságából. A szöveg metafizikus allegória, mintsem történeti munka

Birodalmi Fejvadászklán

Ezt a rettegett Köteles Rendet P.sz. 1224-ben alapították a Kráni Tizenhármak. A feladata a legfelsőbb birodalmi érdekek foganatosítása volt. A klán nyolcvan fejvadászt, és húsz szabad vadászt számlál.

A Birodalmi Fejvadászok nem alkotnak külön szervezetet, nem képeznek növendékeket, nem foglalkoztatnak, mesterembereket, kémeiket, belső szabályaik a külvilági lovagrendeket idézik, mely

közvetlenül a Kráni Tizenhármak irányítása alá tartozik. A szervezet tagjai a Birodalom, és Grovik klánjaiból választott fejedelmek, a hivatásuk legjobbjai, minden esetben emberek.

A több évtizedes képzés alatt a vadászok páratlan mentális csiszoltságra, és számtalan különleges képességre tesznek szert. Mindannyian ismerik a mágiát, és gyakran alkalmazzák is; harcmódot aqiroktól, és démonoktól tanulják.

Birodalmi Légiók

Elméletileg Krán minden tartománya köteles egy tízezer fős Birodalmi Légiót tartani, ez azonban a helytartók hatalmának, és lojalitásának függvénye. Ezek nem ritkán fegyelmetlen orkcsürhék, vagy gyülevész nomád lovasok. Igazi, ütőképes seregei, az örökletes helytartó-dinasztiákkal rendelkező tartományoknak vannak, meg természetesen azoknak, ahol a Kráni Tizenhármak töltik be a consulari posztot. Ezek azonban Ynev legfélelmetesebb hadai. A határokon kívülre rendkívül ritkán vonulnak, az utolsó ilyen a Pyarroni Dúlás volt.

Beriquel

Ynev második legnagyobb kiterjedésű szigete, mely a legősibb forrásokban Bórogként (Homályföldre) szerepel - innen származik a törpék, a keleti barbárok és a tarranok népe. A Pyarron szerinti II. évezred derekán néhány telepésekkel zsúfolt hajó indult útnak Ynevről, s Beriquel partjain csakhamar kolóniák létesültek. Néhány évtizeden át élénk volt a kereskedelem, a harmadik ezredforduló elején azonban minden kapcsolat megszakadt a vakmerőkkel. Azóta is rejtély, milyen sors jutott osztályrészükül.

Boncmester

Magas beavatotti rang a Szabad rendekben. Ő látja el a vadászok harcban szerzett sebeit, orvosolja a betegségeket, fertőzéseket, ő vallatja ki a foglyokat, és végzi ki az elítélteket, és boncolja fel és vizsgálja a halott tetemeket.

Boszorkányerőd

A toroni főváros, Shulur öblével szemközt emelkedő sziget, a kopár Daumyr egyetlen

építménye. Irdatlan kő csonkagúla; sok száz öllel magaslik a tenger szintje, a sárkányfogakként meredező zátonyok fölé. Mondják, maguk a lázadó kyr Hatalmasok, az Óbirodalom bukásának okozói emelték, s sötétjébe rejtőztek azóta eltávozott isteneik haragja elől. Manapság a Boszorkánymesterek, Toron legrettegettebb fekete mágusai lakják - halandó lény akarata ellenére sosem léphet falai közé, a hagyomány szerint a mindenkori császárnak is csak egyszer (a trónralépés napját követő éjjelen) adatik meg, hogy gazdáival személyesen találkozzék.

Saját kikötője, látható bejárata nincs. A néphit terjedelmes alagútrendszer sejt a Boszorkányerőd alapzatául szolgáló sziklatömb mélyén, melynek vízalatti kapuit mágikus és mechanikus csapdák, gyilkos kedvű ősi fajzatok vigyázzák.

Calyd Karnelian

Abaszisz partmenti szigeteinek szülőtte, Antoh-hitű hercegkapitányi család sarja; a Pyarron szerinti 3645. esztendőben jött a világra. Legendásan hosszú életet élt: a Tier Nan Gorduin nyomát kutató yllinori embervadász, Tristana még a P.sz. 3700-as évek elején is szót válthatott vele.

Karnelian pályafutását apjának számos vétke, Toron melletti kiállása határozta meg. A Quiron-tenger északi partján gyűlött, megvetett volt családja neve, a terjengő mendemondák már a kereskedelmi kapcsolatokban is fennakadást okoztak. Calyd viszonylag fiatalon, az Ifinben székelő nagykirály és a toroni Boszorkánymesterek akarata ellenére került tisztségébe - beszélnek, a sikerben része volt az akkor még ifjú ilanori dalnoknak is -, s ettől fogva mindent elkövetett, hogy famíliája becsületén esett csorbát kiköszörölje. A sors ismét összehozta Tier Nan Gorduinval; kettejük ismeretsége a tizennegyedik Zászlóháború idején mélyült igaz barátsággá, mikor Gorduin - noha a Szövetségtől erre külön utasítást nem kapott - kimenekítette Alidarból a hercegkapitány jövendőbelijét, a fejedelmi párnak nevelt Salinát.

Karnelian megerősödve került ki az éveken át húzódó fegyveres konfliktusból, s bár

úgy döntött, meghagyja Abaszisz trónján a legyőzött nagykirályt, szigetbirtokát ettől fogva igazi szuverén módján kormányozta. Azt tartották róla, nem csupán a Szövetség koronás fői és a dorani mágusok bizalmát élvezi, de birtokában van az abbit-acél előállításának módszere is. Tény, hogy a hercegkapitány falanxai nagy mennyiségben használták e kivételesen kemény fémet, s hogy a nagykirály évtizedeken át aranyak tízezreit küldette Karnelian kincstárába - a közhiedelem szerint azért, hogy az Ifinból kiszivárgott titok legalább a tág értelemben vett „családban” - a déli parton - maradjon. (lásd még: Szigetbirtok)

Calowyn

A kyrek őshazája; egyes forrásokban Vörös Kontinensként szerepel. Noha szinte felmérhetetlen távolság választja el Ynevtől, időről időre felbukkannak nálunk

onnét érkezett utazók, s nem egy kalandozó vallja, hogy maga is megfordult arrafelé.

Crewoini Óstár

A Déli Kolostorokban élő szerzetesek által írott történelmi összefoglalás, amely a benépesülés évszázadaitól fogva egész Dél-Ynev fejlődését nyomon követi.

2005.02.15.

Szerző: ismeretlen

Forrás: Sárkányvár

Szerkesztette: Magyar Gergely

A cikk - az ABC-rend alapján - nem teljes, de megszakad, és az oldalon sem folytatódik tovább.